

[Axel Kristensen.]

i vort Syn dengang. Jeg hævdede, at det ikke var nogen Statsopgave at sikre, at der var Kartoffler nok paa de forskellige Steder i Landet — det maatte de lokale Myndigheder sørge for. Jeg optog som Forsyningsminister Forhandlinger med Københavns Kommune og opfordrede den til at sørge for, at der var Kartoffler nok i det kommende Foraar, fordi jeg var bange for, at det, selv om der var Kartoffler nok, kunde blive svært i de travleste Foraarsmaaneder at faa dem frem, og da jeg havde forhandlet med København, var det min Agt at skrive til andre større Kommuner og bede dem gøre det samme. Det, der nu — jeg kan godt tilstaa — morer mig lidt, er, at den Fremgangsmaade, den højtærede Handelsminister saa vidt mig bekendt har fulgt, om ikke formelt saa dog reelt, er Udtryk for det samme Syn, som jeg anlagde dengang, nemlig at dette ikke kan være nogen Statsopgave.

Og hvad Kødordningen angaar, saa var det, vi lavede, helt umuligt, det var haabløst. Nu har den højtærede Handelsminister selvfølgelig knap nok været Minister saa længe, som jeg var det, men omtrent da — der mangler ikke saa meget; men jeg havde i hvert Fald ikke været Minister i 14 Dage, før man stillede Krav til mig om at afskaffe denne umulige Ordning og indføre en bedre.

Hvad Benzinordningen angaar, saa hoverede jeg aldeles ikke. Jeg ved, at dette Land meget vel i den kommende Tid kan blive stillet saaledes, at Valutamængderne bliver meget knappe, men jeg kunde alligevel ikke lade være med at gøre opmærksom paa, at der var sket en Forandring. Hvis Bladene har refereret rigtigt — det kan man jo ikke altid stole paa —, har den højtærede Handelsminister sagt, at det vilde være en udemokratisk Handling af forbyde Weekend-Kørsel, Søndagskørsel. Deri er vi helt enige, men det har vi ikke været hele Tiden; det er vi først blevet, efter at den højtærede Handelsminister er blevet Handelsminister — og altsaa er der her sket en Forandring. Da jeg nu mener, at det, jeg synes, er det klogeste, maa jeg mene, at den højtærede Handelsminister ved at faa dette Embede er blevet klogere, og derfor var det, jeg sagde, at vi altsaa her saa et Eksempel paa, at den, Gud giver et Embede, giver han ogsaa somme Tider Forstand.

Med Henblik paa Udtalelserne om, at den tidligere Regering ikke skulde have gjort noget som helst for at afvikle Restriktionerne — ja, da kan man se paa det, som man vil. Det er rigtigt, at vi ikke fik foretaget nogen alvorlig Afvikling, men man

maa rigtignok ogsaa se paa Forholdene. Det at gøre noget for en saadan Afvikling betyder at gøre noget for at skabe saadanne Vilkaar, at Restriktionerne kan undværes, men for at de skal kunne undværes, skal der være nogenlunde Balance i Danmarks økonomiske Liv. En betydelig Del af de saakaldte ledige Penge er blevet bundet; dette var et meget stort Arbejde i Retning af at afskaffe Restriktionerne, og det var ikke noget specielt behageligt Arbejde for en Venstre-regering, fordi det i saa høj Grad maatte ramme vore Vælgere.

Endvidere vil man, hvis man ser paa Danmarks Samhandel med Ulandet, erkende, at der er sket betydningsfulde Ting i disse Aar, som gør, at vi nærmer os Restriktionernes Afvikling. Danmark havde i 1945 en Eksport paa 900 Mill. Kr., i 1946 paa 1 600 Mill. Kr., medens den i 1947 udgjorde 2 300 Mill. Kr. Handelsflaaden blev halveret under Krigen, og den nærmer sig nu stærkt det normale.

Den Politik, der har været ført, har bragt os betydeligt nærmere Restriktionernes Afvikling. Det at ophæve en eller anden Restriktion er ikke det afgørende i dette Arbejde; det afgørende er at føre en saadan Politik, at Restriktionernes Afskaffelse bliver mulig, og her vover jeg at paastaa, at der er gjort en betydelig Indsats af den afgaaede Regering.

Vil man saa diskutere disse Tal vedrørende Balancerne, er derom bl. a. at sige, at der i dem er en hel Masse Skøn. Den højtærede Handelsminister var saa elskværdig at sige, at jeg ikke kendte Forskel paa brutto og netto. Det vil jeg nu alligevel vove at paastaa, at jeg gør. Men Sagen er den, at jeg ikke paastod, der var en Divergens mellem de to Tal — jeg spurgte. Af „Statistiske Efterretninger“ fremgaar det nemlig klart og tydeligt, at de 100 Mill. Kr. til Skibsfarten er en Nettoudgift, idet man har trukket fra, hvad fremmede Skibe har købt i Danmark. Men det fremgik ikke af det, den højtærede Handelsminister sagde. Der blev nævnt en Udgift paa 150 Mill. Kr., men paa Indtægtssiden er ikke anført noget som Indtægt i Forbindelse med fremmede Skibe — det kan man saa finde under Eksport og andre Steder. (*Ministeren for Handel, Industri og Søfart* [Krag]; Det staar under Skibsfarten med 560 Mill. Kr.). Nej, der staar, at Skibsfarten har givet os en Indtægt paa 560 Mill. Kr. Det har jeg uvilkaarlig opfattet som den danske Skibsfart, og jeg spurgte for at faa Klarhed over, om der var et andet Skøn — altsaa ikke, fordi jeg ikke kender Forskel paa brutto og netto.